

Asteptare

Zorica Latcu

Mai vii si astazi? Mila iar Te poarta,
De sus, spre staulul din Bethleem?
Din lume n-ai cules destul blestem?
Iubirea Ta nici astazi nu e moarta?
Spre duhuri vii, cu ingeri de lumina,
Spre inimi vii cu stralucit alai,
Si-n iesle nu e nici un fir de pai,
E numai piatra goala, numai tina.
In tainite de inimi nu e pace,
Si frig ca-n duhuri nici in pesteri nu-i.
Noi n-avem, Doamne, piei de oaie-n cui
Si scutece noi n-avem din ce-Ti face.
Tu vii...Pogori in noi ca-ntr-o pustie.
Te-mpiedici in nisip din loc in loc,
Dar nu gasesti nici apa-n noi, nici foc,
Nici albe dobitoace ca sa-Ti fie
Tovarasi buni in drumuri tainuite
Si nici ciobani cu gluga de blandeti.
In noaptea noastra fara dimineti
Nu sunt carari de raze prafuite.
Nu si-ar gasi in noi, ca sa-i indrepte,
Nici magii steaua lor cu lung fuior,
Arhanghelii, venind din cerul lor,
Ar ingheta pe nevazute trepte.
Ci, Doamne-al meu, au dragostea putea-va
Sa dea viata golului din noi?
Astept...In duh sunt ganduri cu noroi
Si moartea-si vantura in inimi pleava.